

Beskaffenhed, at større Straf anses forskyldt, henvises det til Behandling under en særegen Justits sag.

§ 29.

Dommen i offentlige Politisager bør affiges i samme Retssmøde, hvort Sagen er optagen til Dom, eller i alt Fald næste Retssdag, medmindre dens Behandling har været fortsat gjennem flere Retssmøder, i hvilket Tilfælde der tilstaaes Dommeren en Frist af indtil 14 Dage til Dommens Afgjelse.

Er det ikke ved Sagens Optagelse blevet tilkjendegivet, paa hvilken Dag Dommen vil blive affagt, bliver Tiltalte herom at underrette. Naar Tiltalte er tilstede ved Dommens Afgjelse i Retten, behøves ingen yderligere Forkyndelse af Dommen; men Dommeren har, i Tilfælde af, at Sagen fra Tiltaltes Side kan førdres indantet for høiere Ret, efter Domsaffigelsen at forelægge ham det Spørgsmaal, om han begjærer Appel, og til Protocolten modtage hans Erklæring i denne Henseende.

Hvor der ikke er Spørgsmaal om høiere Straf end Bøder af 10 Rd., kan Appel fra Politivretten ikke finde Sted, undtagen forsaavidt Justitsministeren under særegne Omstændigheder dertil maatte give Bevilling. Naar Politivrettsdommen i en Sag, der uden foregaaende Begjæring af Amtmanden, vedkommende communale Myndighed eller en privat Klager er anlagt af Dommeren af egen Drift, ikke gaar ud paa høiere Straf end en Bøde af 20 Rd., simpelt Fængsel i 8 Dage, Tvangsarbejde i 30 Dage, Fængsel paa Bånd og Brød i 5 Dage eller for Børn under 15 Aar Riis eller Fængsel i 8 Dage, kan den, hvis Tiltalte erklærer sig tilfreds med samme, strax fuldbyrdes ved Foranstaltning af Dommeren, som umiddelbart derefter har at gjøre Indberetning om det i Sagen Paaserebe til Amtmanden. Er derimod en høiere Straf ikkjendt, ligesom ogsaa i ethvert Tilfælde, hvor Sagen ikke er anlagt af Dommeren af egen Drift, bør Sagen, ogsaa naar Tiltalte erklærer sig tilfreds med Dommen, efter de hidtil gjældende Regler forelægges Amtmanden, for at denne kan tage Bestemmelse, om Dommen bør fuldbyrdes eller Appel iværksettes til Landsoverretten.

§ 30.

Ved Landsoverretten og Høiesteret bliver Sagen at behandle og paaafjende efter Lovgivningens almindelige Regler, dog saaledes at disse Retter, naar de ikke i de ifølge § 24 gjorte Protocoltilførsler finde et tilstrækkeligt Grundlag til Sagens Paaafjendelse, saasom hvor der tvistes om Bevisets Tilstrækkelighed, kunne hjemvise Sagen til skriftlig Behandling, paa den for offentlige Politisager hidtil gjældende Maade, eller anordne Tilveiebringelsen af enkelte manglende Oplysninger. Fra Landsoverretten til Høiesteret finder i offentlige Politisager ingen Appel Sted efter offentlig Foranstaltning, medmindre dertil gives særlig Bevilling af Justitsministeren.

IV. Om Polititudgifter, Lovens Krafttræden m. m.

§ 31.

Udgifterne til Politivæsenet afholdes, med den af Bestemmelsen i § 6 flydende Undtagelse, efter de samme Regler som hidtil.

Hvorvidt noget til Politivæsenet udgivet Beløb bør afholdes af Communes Kasse, Politikassen eller Amtsrepartitionsfonden, afgjøres, i Tilfælde af Meningsulighed mellem de vedkommende Myndigheder, af Justitsministeren.

§ 32.

Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste April 1870.

C. L i e b e.

J. N. Jacobsen.